
99-12-RE

CAUSA 99-12-RE

Número de registre: 134-1999. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 2 DE JULIOL DE 1999

BOPA núm. 39, del 7 de juliol de 1999

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 3 de juny de 1999 pel Sr. Manuel M. Pujadas Domingo, representant processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència de data 17 de desembre de 1998, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia núm. 98-56 en la causa AD-092-2/96, per haver-se pogut produir una vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que els recurrents sol·liciten al Tribunal Constitucional que dicti sentència "atorgant empara constitucional en el sentit sol·licitat en el cos de l'escrit, declarant la lesió dels drets fonamentals invocats, anul·lant les sentències recaigudes en la causa administrativa AD-092-2/96 i reposant els recurrents en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries";

Vista la Constitució, especialment els articles 3, 6, 10, 41, 88, 98 c) i 102 a);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vista la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional de data 22 d'abril de 1999, especialment l'article 1;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

Amb data 18 de setembre de 1996, la representació processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres va interposar, davant de la Secció Administrativa de la Batllia, demanda jurisdiccional contra la resolució denegatòria del Govern per silenci administratiu del recurs formulat pels demandants i contra els acords del Govern pel que fa a la contractació d'ensenyants per als serveis de Formació d'Adults, Formació Andorrana, Informàtica a l'Escola i per a l'Escola Andorrana i l'Escola

d'Informàtica d'Andorra, sol·licitant la nul·litat de ple dret dels referits acords i subsidiàriament la seva anul·lació.

Segon

Amb data 30 d'abril de 1998, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar sentència, en què va decidir estimar l'excepció de falta de legitimació activa d'una part dels agents i desestimar la demanda declarant ajustats a dret els acords del Govern que donaven suport tant a l'edicte intern del 15 de maig de 1996 com a l'edicte publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra del 24 de maig de 1996, sobre la contractació d'ensenyants per als serveis de Formació d'Adults, Formació Andorrana, Informàtica a l'Escola i per a l'Escola Andorrana i l'Escola d'Informàtica d'Andorra que exigien la nacionalitat andorrana com a condició per a l'atribució de les places convocades.

Tercer

La representació processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres va formular recurs d'apel·lació contra la sentència dictada en primera instància, en què va sol·licitar la revocació íntegra de la sentència, amb la declaració de la nul·litat dels acords impugnats i la condemna del Govern al pagament de les costes, argumentant que la sentència contravenia a diversos preceptes constitucionals i de tractats internacionals que recullen el principi d'igualtat, i desconeixia el principi de reciprocitat entre el Principat d'Andorra i l'Estat espanyol.

Quart

Amb data 17 de desembre de 1998 per sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va decidir "desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres contra la sentència de la Secció administrativa de la Batllia número 98-32, de 30 d'abril de 1998, que es confirma".

Cinquè

Per escrit de data 13 de gener de 1999, la representació processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres va sol·licitar del Ministeri Fiscal la interposició de recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, per considerar que la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia hauria comès una vulneració de l'article 10 de la Constitució, infringint el dret al procés degut i el dret a la defensa, així com el dret a la igualtat davant la Llei (article 6 de la Constitució), les garanties del principi de legalitat, de jerarquia de les normes jurídiques, de la retroactivitat de les disposicions restrictives dels drets individuals, de la seguretat jurídica i de la interdicció de tota arbitrietat contingudes en l'article 3.2 de la Constitució.

Sisè

Amb data 21 de gener de 1999, el Ministeri Fiscal va acordar que la interposició del recurs d'empara constitucional no era procedent per considerar que no es desprenia la vulneració del dret constitucional al·legada pel subjecte afectat de l'examen de les actuacions i de la sentència impugnada.

Setè

D'acord amb la disposició transitòria segona de la Llei qualificada de modificació de la Llei

qualificada del Tribunal Constitucional, el dia 3 de juny de 1999 la representació processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres va presentar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, per haver-se pogut produir una vulneració dels drets reconeguts als articles 3, 6 i 10 de la Constitució.

Fonaments jurídics

Primer

La pretensió d'aquest recurs d'empara constitucional rau en la demanda d'anul·lació de les sentències recaigudes en la causa administrativa núm. AD-092-2/96, ja esmentades en els antecedents d'aquest aute, per entendre que s'han lesionat els drets següents: el dret a un procés degut; el dret a obtenir dels tribunals resolucions fonamentades en dret; el dret a la defensa, i el dret a la igualtat davant la llei. La demanda entén, igualment, que s'han vulnerat les garanties del principi de legalitat, de jerarquia de les normes jurídiques, de la no retroactivitat de les disposicions restrictives dels drets individuals, de la seguretat jurídica i de la interdicció de tota arbitrarietat. Això no obstant, convé assenyalar, que aquests principis, per ells mateixos, no constitueixen drets subjectius susceptibles de ser protegits pel recurs d'empara constitucional, raó per la qual s'ha d'entendre que la pretensió es reconduïx al fet que s'empari la pretesa lesió del dret a un procés degut, del dret a obtenir dels tribunals resolucions fonamentades en dret i del dret a la defensa. Escau advertir, també, que la igualtat, en ella mateixa, com la Constitució assenyala en el capítol I, del títol II, no és un dret subjectiu sinó un principi general que només pot convertir-se en dret subjectiu quan s'exerceix dins d'una relació jurídica concreta.

Segon

Centrant així l'objecte del recurs d'empara, s'ha de posar en relleu que els arguments d'aquesta demanda d'empara es redueixen a manifestar el seu desacord amb les decisions jurisdiccionals de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, primer, i de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia després, argumentant la inaplicació, per part d'aquests òrgans judicials, dels principis constitucionals abans esmentats per a la solució del litigi plantejat. No obstant això, en invocar-se la lesió dels drets constitucionals continguts en l'article 10 de la nostra norma suprema, aquest Tribunal ha de cenyir-se a l'anàlisi d'aquesta possibilitat. I, en aquest sentit, comprovem que s'ha seguit un procés ordinari amb dues instàncies, que les parts han exercit el seu dret a la defensa, que dins del procés de caràcter administratiu la proposició d'una prova (en aquest cas, la declaració en judici de la ministra d'Educació, Joventut i Esports) va ser considerada innecessària tant per la Batllia com pel Tribunal Superior de Justícia i que ambdues sentències contenen una àmplia motivació jurídica fonamentadora de les seves respectives decisions.

Tercer

Com tothom sap, la Constitució defineix el recurs d'empara com un "procediment excepcional" (art. 41.2), de manera que aquest Tribunal no pot entrar a jutjar el major o el menor encert de les decisions judicials, sempre que aquestes reuneixin les condicions exigides pels drets reconeguts a l'article 10 de la mateixa Constitució. De forma evident i prima facie aquestes condicions s'han reunit en els processos jurisdiccionals recorreguts i, per això, d'acord amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, recentment modificat, la demanda d'empara està mancada de contingut constitucional i ha de ser inadmesa a tràmit, sense necessitat de sol·licitar l'informe al Ministeri Fiscal, ja que es va pronunciar en el seu dia sobre aquesta causa.

Per tot el que s'ha exposat, i d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, recentment modificat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara, 99-12-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres contra les sentències de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de data 30 d'abril de 1998 i de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de data 17 de desembre de 1998.

Segon

Notificar el present aute al Sr. Manuel M. Pujadas Domingo, representant processal de la Sra. Eva Pardines Albiac i altres, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia dos de juliol de mil nou-cents noranta-nou.

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

President

Vicepresident

Joan Josep López Burniol François Luchoire

Magistrat

Magistrat